

Lezing OT: Jozua 5:13;6:1-5,15-17,20,22-27

13 Het gebeurde nu, terwijl Jozua bij Jericho was, dat hij zijn ogen opsloeg. Zie, daar stond een man tegenover hem met een uitgetrokken zwaard in de hand. Jozua trad op hem toe en vroeg hem: Behoort gij tot ons of tot onze tegenstanders?

14 Doch hij antwoordde: Neen, maar ik ben de vorst van het heer des HEREN. Nu ben ik gekomen. Toen wierp Jozua zich op zijn aangezicht ter aarde, boog zich neer en zeide tot hem: Wat heeft mijn heer tot zijn knecht te zeggen?

15 En de vorst van het heer des HEREN zeide tot Jozua: Doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats waarop gij staat, is heilig. En Jozua deed dit.

1 Intussen had Jericho de poort gesloten; het was volkomen gesloten voor de Israelieten; niemand kon daar uit of in gaan.

2 En de HERE sprak tot Jozua: Zie, Ik geef Jericho met zijn koning, de krachtige helden, in uw macht.

3 Gij moet om de stad heen trekken, terwijl alle krijgslieden eenmaal om de stad heen gaan;

4 zo moet gij zes dagen doen, terwijl zeven priesters zeven ramshorens voor de ark uit dragen. Maar op de zevende dag moet gij zevenmaal om de stad heen trekken en de priesters zullen op de horens blazen.

5 Wanneer men op de ramshoorn de toon aanhoudt en gij het geluid van de hoorn verneemt, dan moet het gehele volk een luid gejuich aanheffen en de stadsmuur zal ineens storten en het volk moet daarop klimmen, ieder recht voor zich uit.

15 Op de zevende dag echter stonden zij vroeg op, zodra de dageraad gekomen was, en trokken op dezelfde wijze zevenmaal om de stad heen; alleen op die dag trokken zij zevenmaal om de stad heen.

16 Toen de priesters bij de zevende maal op de horens bliezen, zeide Jozua tot het volk: Juicht, want de HERE heeft u de stad gegeven!

17 Doch de stad en al wat erin is, zal door de ban de HERE gewijd zijn; alleen de hoer Rachab zal in leven blijven, zij en allen die met haar in het huis zijn, omdat zij de boden die wij uitgezonden hadden, heeft verborgen.

20 Het volk dan juichte, terwijl men op de horens blies; zodra het volk het geluid van de hoorn vernam, hief het een luid gejuich aan. En de muur stortte ineens, en het volk klom de stad binnen, ieder recht voor zich uit, en zij namen de stad in.

22 Maar tot de twee mannen die het land verspied hadden, zeide Jozua: Gaat het huis van de hoer binnen en brengt de vrouw en allen, die haar toebehoren, naar buiten, zoals gij haar gezworen hebt.

23 Toen gingen de jonge mannen, de verspieders, naar binnen en brachten Rachab naar buiten en haar vader, haar moeder, haar broeders en allen die haar toebehoorden (ja, haar gehele geslacht brachten zij naar buiten) en zij wezen haar een verblijf aan buiten de legerplaats van Israel.

24 De stad echter en alles wat erin was, verbrandden zij met vuur; alleen het zilver, het goud en de koperen en ijzeren voorwerpen voegden zij bij de schat van het huis des HEREN.

25 Zo heeft Jozua de hoer Rachab en haar familie en allen die haar toebehoorden, in leven gelaten, en zij heeft onder Israel gewoond tot op de huidige dag, omdat zij de boden

verborgen had gehouden, die Jozua uitgezonden had om Jericho te verkennen.
26 Te dien tijde deed Jozua deze eed: Vervloekt voor het aangezicht des HEREN is de man, die zich opmaakt en deze stad Jericho herbouwt; ten koste van zijn eerstgeborene zal hij haar grondvesten, ten koste van zijn jongste haar poortdeuren inzetten.
27 En de HERE was met Jozua en de mare van hem ging door het gehele land.

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Kent u dat ook: dat je op muren stuit, dat je er niet door komt, niet verder komt, dat trauma's van de watersnood mensen tot een vesting hebben gemaakt.
Dat niets helpt: geen middel, geen therapie, geen mens.
Dat dus de situatie zit potdicht zit.
Dat je geen kant op kunt.
Dat maakt de inheemse bevolking van Noord-Oost Cambodja mee met een regering die de visstand tot nul terug brengt en voor een rubberfabriek ruimte nodig heeft.
Zij komen er niet door.

Zo was het ook voor het volk Israël ten tijde van Jozua, meer dan 3000 jaar geleden.
Het zou gaan gebeuren: men was de Jordaan net overgetrokken, de mannen besneden, men had net Pascha gevierd en ... dan komt er dat obstakel.
De toegang tot het door God beloofde land is versperd door een hermetisch gesloten bolwerk: Jericho.
Jericho, waarschijnlijk de oudste stad ter wereld, 8000 v Christus.
Wel zeker de laagste stad ter wereld, 250 meter beneden de zeespiegel.
Jericho, de Palmstad, een oase in de woestijn. Nu bezit van de PA.
Een stad, die altijd open moest zijn anders kom je niet van zuid naar noord en van oost naar west.
Welnu, uitgerekend deze stad, toegang naar het beloofde land, zit op slot.
"Jericho was al volkomen afgegrensd uit angst voor de Israëlieten; er kon niemand in of uit." (6:1)
Hoe kom je Jericho, dat gesloten bolwerk binnen?
Dat was ook een vraag voor de eerste lezers van het boek Jozua.
Die leefden bijna 1000 jaar later en bevonden zich in ballingschap in Babel, in Mesopotamie, Irak vandaag, in de 6^e eeuw voor Christus.
Ook zo'n situatie die op slot zat: ver van het beloofde land, ver van Jeruzalem, ver van de tempel, ver van God.
De grote vraag toen was: hoe komen we het land weer binnen en hoe leven we daar dan zo, dat we het waard zijn en er nooit meer uit gegooid zullen worden?
Met het oog daarop werd dit oude verhaal verteld.
Je moet het daarom niet lezen als een oorlogsverhaal met IS -achtige, Boko Haram-achtige of Taliban-achtige kenmerken.
Nee, aan het begin van het boek Jozua horen we de generaal niet spreken over een handboek soldaat, maar over de Thora waarvan je niet mag afwijken!
Het boek Jozua hoort dan ook volgens Joodse visie tot de profetische boeken.
Het is dus niet puur vaderlandse geschiedenis, maar het geeft een doorkijkje je naar een door God beloofde wereld.
Hoe kom je daar ondanks alle blokkades en hoe leef je daar?

Wij kennen allemaal onze Jericho's, onze wegversperringen naar de toekomst.

Al die obstakels waarbij je je de vraag stelt: hoe kom ik er door heen, door mijn school, studie, moederschap, vaderschap, ziekte, depressie .. Er is een muur, een barrière. En die zal je maar wat graag met alle geweld willen slechten.

Met alle geweld: en dan zie je dat mensen er alles voor over hebben om in hun beloofde land te komen.

Ze forceren de toegang met ellebogenwerk, hard werken, drugs, alcohol, met aanslagen.

Maar de christelijke kerk kent een andere toegang tot het beloofde land: de doop.

Een doen laten wegspoelen van al die narigheid, al die zonde, om je toe te wijden aan het nieuwe leven met Christus.

En in Christus is geen haat, jaloezie, geen geweld, geen zwaard, maar een beker van de levensovergave, een je toevertrouwen.

Maar wacht eens: wordt er dan geen geweld gebruikt bij de inname van Jericho?

"Ik lever Jericho met zijn koning en al zijn dappere helden aan je uit" zegt God tegen Jozua. (6:2)

Duidelijker kan het niet!

Toch zou ik willen vragen om goed te luisteren en het verhaal te lezen met de Geest van Christus.

Dan doet het je meer denken aan de rattenvanger van Hamelen die de ratten niet met gif te lijf ging, maar ze met de fluit verleidde en wegleidde.

De stad moet omsingeld worden. Hoe dan?

Wel: zes dagen lang trekt het volk in processie rond de stad.

Maar wat opvalt is dat de priesters met ramshoorns die de ark dragen voorop gaan en het volk er achteraan.

Er vindt een liturgische omsingeling plaats van een soort leger des heils.

En de muren van Jericho vallen zonder dat er een zwaard aan te pas komt.

Het lijkt een soort stille tocht van een heel volk tegen het obstakel voor de toekomst.

De zevende dag, de sabbat gaan ze zevenmaal rond en zullen zeven priesters op zeven ramshoorns blazen.

Blazen op een bazuin heeft iets met een oordeel te maken en zeven keer blazen betekent dan: de maat is vol.

Die verovering van Jericho heeft iets van een oordeel, het begin van iets volstrekt nieuws. Ik moet daarbij denken aan de naam Melle- verzamelplaats, gerechtsplaats- past goed in dit verhaal.

En wat er dan op die zevende dag gebeurt bezingt de negro-spiritual: Joshua fit the battle of Jericho and the walls came tumbling down.

De boodschap van dit verhaal is:

De muren, de wegversperringen, de forten, de bastions, de vestingwerken, de bolwerken gaan vallen, niet door wapengekletter, maar door Gods Geest.

Niet door kracht, niet door geweld, maar door mijn Geest, zegt de profeet Zacharia.

Een onneembare vesting bezwijkt door de kracht van het Woord en therapie van rituelen.

En daarom is het zo belangrijk dat wij geschoold worden in de marsorders van het leger des heils.

Dat je als gemeente belooft de dopeling te omringen met al het goede wat we in huis hebben!

Met gebed, bijbellezing, vieringen, onderwijs, gemeenschap.

Want alleen met de kracht van de Geest en het Woord vallen muren.

Zo af en toe gebeurt dat ook.

Ik denk aan die vrouw van die vermoorde zendeling, jaren geleden op die conferentie in Berlijn, die zat te luisteren naar het verhaal van twee Auca-indianen en één er van was de

moordenaar van haar man.

Maar toen ze hoorde dat de boze geesten geweken waren ging zij naar voren en omarmde de moordenaar van haar man en de hele zaal begon te zingen: rijst op, rijst op voor Jezus.

Muren zijn gevallen.

Een woord, een gebaar kan al genoeg zijn.

Ik denk aan Nelson Mandela, die eenmaal uit de gevangenis als president niet koos voor wraak en geweld, maar voor de stille tocht van verzoening.

Of je vandaag nog resten van de oude stad Jericho kunt zien?

Hoer zie je stukken oude muur.

Er wordt nog gestoeid over uit welke tijd die resten zijn.

Maar duidelijk is wel dat het om muren gaat die zijn gevallen zijn.

Ook vond men as, wat duidt op een stad die ooit verbrand is.

Zelfs vond men graan bij de opgravingen.

Vreemd in een stad die veroverd was, want dat wordt altijd meegenomen.

Maar we lazten dat de Israëlieten niets als buit mochten meenemen.

De val van Jericho: het gaat over muren die vallen door de kracht van het Woord en de rituelen.

Ja, maar, na die inname gaat het toch wel gewelddadig toe?

Inderdaad, maar in geuren en kleuren over dood en verderf schrijven kent de Bijbel niet.

Sommigen zeggen dat Jericho meer een militair fort was...

Wat dat betreft is de Bijbel een geschenk uit de hemel in vergelijking met alle geweldsverhalen van de landen rondom.

Maar afgezien daarvan, later zullen de profeten zeggen dat oorlog geen voordeel en brengt en dat zwaarden in ploegscharen moeten worden omgesmeed.

En uiteindelijk verschijnt Jezus Christus.

En Hij voerde geen oorlog tegen mensen, maar tegen boze geesten.

En Paulus heeft het over strijd tegen machten en krachten achter de mensen

Zo moet je dan ook tegen die strijd tegen de volken in Kanaan aankijken.

Het is een strijd tegen ideologieën waar je geen gemene zaak mee mag maken.

Zoals de doop ook betekent: je afkeren van het kwaad en je toekeren naar Christus.

De val van Jericho: muren vielen.

Eigenlijk was Jericho al veroverd toen de woorden klonken, die Jozua helemaal aan het begin vernam van een man met een getrokken zwaard: Ik ben de aanvoerder van het leger van de Heer. Daarom ben ik hier. (5:14)

Is het niet de aanvoerder van dat leger des heils, achter wie wij een keer in de zeven dagen een rondgang maken?

Priesterlijk omcirkelen wij al die onneembare vestingwerken -ziekte, depressies, moedeloos makende statistieken, watersnoodtrauma's, nieuwsfeiten.

En we doen dat met de wapens van het gebed, van de lofzang, geboden. Een ark vol.

En er wordt op de bazuin gestoten door de organiste en kinderen worden gedoopt en één gemaakt met Christus, de Jozua van het NT: de Heer redt.

En een zeven keer per jaar wordt niet een zwaard, maar een beker geheven. Avondmaal.

In Jezus Christus zie je dat de muren zijn gevallen.

Door het geloof zijn eens de muren van Jericho gevallen en door het geloof zullen ze steeds weer vallen.

Amen